

zboží rozděloval a připravoval k výpravě. Ony písemné práce byly podle názoru žal. úřadu jen podřízenými pomocnými pracemi, souvisejícími s touto hlavní činností B-ovou, jejíž rozhodující podstata záležela v řízení výpravy zboží z výdejny do jednotlivých oddělení a mimo závod.

Stížnost namítá konečně, že i kdyby onomu zaměstnání byla přiznána kvalifikace práce duševní, což stěžující si firma doznávala výslovně i ve svém odvolání, podaném k žal. úřadu, nestačilo by to ještě k založení pensijní povinnosti, ježto chyběl by tu moment převáznosti této duševní práce. K odůvodnění této námitky poukazuje stížnost k tomu, že B. pracoval stejně jako jemu přidělení dělníci a že kromě toho vykonával některé písemné práce, takže činnost manuální v jeho zaměstnání převládala.

Ani tuto námitku neshledal nss důvodnou. Již shora bylo uvedeno, že stěžující si firma netvrdila v řízení správním, že by B. byl pracoval stejně jako dělníci jemu přidělení, takže nemůže nyní teprve ve stížnosti tvrditi s úspěchem opak. Mimo to v konání písemných prací B-ou, žal. úřad nespatořoval charakter práce převážně duševní. Spočívala-li činnost B-ova v přijímání a vydávání zboží, vedení záznamů o tom, v řízení prací s tím spojených ve výdejně, vyžadujícím hlavně funkce myšlenkových, dispositivních úsudků a rozhodnutí, a nebylo-li zjištěno, že B. pracoval manuálně stejně jako ostatní dělníci jemu přidělení, pak jeví se ve vylíčené jeho činnosti momenty, které nutno uznati za znaky charakterisující ji v jejím konečném tvořivém výsledku jako práci převážně duševní (srov. nál. Boh. A 7127/28), za jakou ji žal. úřad právem uznal.

Č. 8434.

Dávky za úřední úkony. — Sociální péče: Min. soc. péče není příslušno předpisovati dávku za úřední úkony z povolení, které k zaměstnávání cizozemských příslušníků v divadle udělil zemský ústřední úřad práce.

(Nález ze dne 17. února 1930 č. 13.962/28.)

V ě c: Spolek »Deutscher Theaterverein« v P. proti ministerstvu sociální péče o dávky za úřední úkony.

V ý r o k: Na ř. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Podáním z 10. října 1927, řízeným na zem. ústřední úřad práce, žádal stěžující si spolek o povolení, aby cizozemští příslušníci v připojeném seznamu uvedení, mohli býti zaměstnání na jeho divadle po dobu divadelní sezony od 1. září 1927 do 31. července 1928. Čtyřmi výměry z 22. října 1927 oznámil zem. ústř. úřad práce st-li, že na základě zmocnění min-a soc. péče nenamítá nic proti tomu, aby st-li po dobu řečené sezony uvedené cizince, t. j. do 31. července 1928 zaměstnával. Na to byla st-li výměry min-a soc. péče vyměřena dávka za úřední úkony v celkovém obnose 3.200 Kč.

Rozhoduje o stížnosti do výměrů těch podané, uvážil nss následující:

Podle § 1 zák. č. 53/25 ve znění zák. č. 253/26 mohou státní úřady a podniky, pokud vykonávají výsostnou pravomoc, vybírat za úřední úkony ve věcech správních, pokud se staly v podstatě v zájmu soukromém, jakož i za udělení oprávnění a poskytnutí výhod ve věcech správních, zvláštní dávky. Vyměření dávku přísluší podle § 4 cit. zák. úřadu, který rozhoduje o věci, jejíž projednávání zakládá dávkovou povinnost.

Pro příslušnost úřadu k vyměření dávky jest tedy nezbytným předpokladem, aby úřad dávku vyměřující také o věci, jejíž projednávání zavdává podnět k jejímu vyměření, v meritu rozhodl. Předpoklad tento však v daném případě splněn není. Výměr, jímž bylo stěžujícímu si spolku sděleno, že není se stanoviska zem. ústř. úřadu práce námitky proti tomu, aby st-l zaměstnával cizince blíže označené, nevycházel od žal. úřadu, nýbrž byl vydán zem. ústř. úřadem práce, při čemž na věci nic nemění okolnost, že se úřad tento odvolal na zmocnění min-a soc. péče, tím méně, když zmocnění toto bylo, jak žal. úřad v odvodním spise tvrdí, toho rázu, aby zem. ústř. úřad práce povolení k zaměstnání cizích státních příslušníků uděloval na místě žal. úřadu a mělo tedy charakter zmocnění generálního.

Za tohoto stavu věci nemusil se nss ani zabývatí otázkou, zda v době před účinností zák. č. 39/28 bylo povolení k zaměstnávání cizinců vůbec zapotřebí, ani otázkou, který úřad byl k tomu příslušným.

Ježto tedy zákonný předpoklad pro příslušnost žal. úřadu k vyměření sporné dávky splněn není, jest nař. rozhodnutí v rozporu se zákonem.

Č. 8435.

P o š t a. — H o r n í p r á v o: * Rozhodčí soudy revírních bratrských pokladen ve smyslu zák. č. 242/22 nejsou státními úřady podle čl. II. č. 1. zák. č. 108/1865 ř. z. o osvobození od poštovního. (Jsou-li jim zákonně na roveň postaveny, nebylo řešeno).

(Nález ze dne 17. února 1930 č. 31.014/28.)

V ě c: Revírní bratrská pokladna a Rozhodčí soud revírní bratrské pokladny v M. proti ministerstvu pošt a telegrafů stran osvobození od poštovního.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím bylo vysloveno, že výhody, jichž požívají v pošt. dopravě pro svoji korespondenci řádné soudy jakožto úřady státní, t. j. osvobození od poštovního nebo nevyplacené podání výměrů, určených stranám, za něž se vybere od příjemce doplatné v částce jednoduchého výplatného, a bezplatné zpáteční lístky, nelze přiznati rozhodčím soudům revírních bratrských pokladen, ježto nejsou úřady státními. Tyto soudy musí tudíž svoji korespondenci, pokud to jest pošt. řádem předepsáno, plně vypláceti hned při podání; v případech, kde možno zásilky (psaní) podávati nevyplaceně, vybere se od příjemce doplatné ve dvojnásobné výši scházejícího výplatného. Osvo-